

[Hagbart Berg.]

krævede han af en Formue paa 100 000 Kr. kun en Formueskat paa 14 Kr. mere, end hvad der var gennemført under Finansminister Neergaard.

Man var ogsaa inde paa Forholdet mellem de indirekte og direkte Skatter. Hvor meget Hold der er i det Angreb, har den højtærede Finansminister ogsaa belyst, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at Forholdet mellem den indirekte og den direkte Beskatning var da ikke blevet forbedret til Gunst for den direkte Beskatning, hvis det ærede Medlems Parti havde faaet Held til at gennemføre Forhøjelse af den indirekte Beskatning paa 24 pCt.; saa var Forholdet dog forrykket endnu mere til Skade for den direkte Beskatning.

Jeg havde i øvrigt det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg egentlig var færdig med sit Foredrag i Forgaars Klokken halv fire, men han vilde nu tale til Kl. 4, og saa fik vi lidt af hvert i den sidste halve Time. Blandt andet fik vi at vide, at Venstre var blevet et helt andet Parti, end det havde været tidligere. Naar vi ser paa det skattepolitiske, tror jeg dog, det ærede Medlem, hvis han har en Smule Kendskab til vor skattepolitiske Historie — og han har jo et meget stort Kendskab dertil —, vil vide, at baade med Hensyn til den Beskatning, vi her taler om, med Hensyn til Toldbeskatningen og med Hensyn til Ejendomsbeskatningen har vi en Beskatning, der — ogsaa efter det ærede Medlems Opfattelse — er langt, langt mere demokratisk end den, vi havde paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem mener vi var udmærkede Venstremænd, saa der er ikke meget i den Tale. Nej, naar vi nu, for at nævne et enkelt Eksempel, har en højeste Beskatning af Indkomsten, der er 10 Gange saa høj som den højeste Beskatning, vi havde i 1903, tror jeg dog ikke, man tør paastaa, at det ikke er en demokratisk Skala, hvis jeg tør bruge det Udtryk, vi her har, man tør snarere sige, at det er en overdemokratisk Skala, vi har med Hensyn til Indkomst- og Formueskat i Forhold til, hvad Venstre tidligere har krævet.

Men det ærede Medlem skulde i øvrigt ikke have saa travlt med at fortælle, at Venstre er blevet et helt andet Parti. Det er af den Slags Udtalelser, der ikke anfægter os meget, og jeg tror, det ærede Medlem havde meget mere Brug for at tænke paa sit eget Parti. Der var et lille Møde forleden i Dansk Kvindesamfund,

tror jeg, det var, der kastede et vist Lys over dette Forhold. Stillingen i Øjeblikket turde være den, at Socialdemokratiets, Arbejderpartiets Formand, det ærede Medlem Hr. Stauning, sidder i Grevens Lænestol og er nu villig til at føre Forhandlinger baade til den ene og til den anden Side, baade til konservativ og til socialdemokratisk Side. Det ærede Medlem Hr. Stauning er villig til i Grevens Lænestol, naar Tiden skønnes belejlig, at fuldbyrde et Toldforlig, der vil fordyre Levevilkårene for den store Befolkning i en Udstrækning, som man ikke nogen Sinde havde tænkt sig Muligheden af. Saadan er Forholdet nu med Hensyn til Socialdemokratiet, og navnlig naar vi taler om Skattepolitik, er det Socialdemokratiet, der indtager en diametralt modsat Stilling af den, dette Parti har indtaget tidligere.

Stillingen er jo i øvrigt den, at de Konservative mener, at man i det foreliggende Forslag ikke er gaaet nær vidt nok, medens man fra socialdemokratisk og radikal Side mener, at man er gaaet alt for vidt. Jeg ser heri et Vidnesbyrd om, at Venstre i sit Forslag i Virkeligheden har anslaaet noget nær det rimelige, og at der deri vil ligge et godt Forhandlingsgrundlag.

Naturligvis var de ærede Medlemmer Hr. P. Munch og Hr. Niels Frederiksen inde paa, hvad der i særlig Grad er fremhævet fra den Side, at man skal se at ramme de Kapitaler, der har tjent ved Kronestigningen. Dette Forhold har den højtærede Finansminister belyst, men jeg vil gerne for mit eget Vedkommende sige, at jeg allerede længe før Valget har mødt det samme Spørgsmaal fra radikal Side, og jeg sagde da, som jeg vil sige nu: Hvis de Herrer virkelig kan møde frem med et Forslag, der gaar ud paa at tage en særlig Afgift af de Kapitaler, der bevisligt har tjent paa Kronestigningen, saa kan vi tale om det. Men læg Mærke til, at da det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen talte her i Gaar, kom han med en Række Udtalelser, som der var en vis Sangbund for i store Dele af Befolkningen, men det ærede Medlem indskød saa en Sætning, som man maaske ikke lagde saa meget Mærke til, men som jeg lagde Mærke til. Det var denne lille Sætning: „hvis det er teknisk muligt“. I denne lille Indskudsætning turde Pointen ligge. Hvis de Herrer kan komme med et teknisk muligt Forslag, der tager Sigte paa de Formaal, man her stiller, er vi, som ogsaa tidligere den højtærede Handelsminister som Ord-